

men, dewijl hare rigting zoodanig is, dat men, door den pasfaat geholpen, er in en uit kan zeilen, zonder ééns te wenden. Dat het binnenste van de groep de veiligste ankerplaats oplevert, schijnt aan geen twijfel onderworpen. Wanneer derhalve een zeevaarder in de gelegenheid mogt geraken van bij *Radack* te willen blijven, dan stel ik hem daarvoor deze groep eilanden als de allergegeschiktste voor.

Op den middag hadden wij de noordwestpunt der groep van *Ligiep* op den afstand van ééne mijl, vlak ten oosten, en wij bevonden, ingevolge eene naauwkeurige opneming, hare breedte $10^{\circ} 3' 40''$ ten noorden, en hare lengte $190^{\circ} 58' 3''$.

Terstond na deze opneming liet ik alle zeilen bijzetten, en met eenen frischen wind noordwestwaarts sturen, hoopende eene groep der *Ralisketen* aan te zullen treffen. Bij het invallen der duisternis werden alle de zeilen weder gestreken, en wij deden ons best, om het schip den ganschen nacht door, op dezelfde plaats te houden. Met het aanbreken van den dag zetteden wij den togt voort: doch thans veranderde het tot dusver schoone weder in eene zeer betrokkene lucht. De geweldige regen liet ons niet toe verder, dan op eenen geringen afstand van ons te kunnen zien, en dewijl er zelfs, na eenig vertoef, geene waarschijnlijkheid was, dat het weder spoedig zoude opklaren, gaf ik er de *Ralisketen* voor het tegenwoordige aan, en liet regtuit op *Kamt-schatka* aansturen.

Wij dachten nog dikwijls aan het goede volkje van *Radack*, van hetwelk wij voor altijd afscheid hadden genomen. Dewijl het zeer verwijderd woont van den
koers,